EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 01 22
COM(2020) 24 final

2020/0011 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 2019 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl smurto ir priekabiavimo (Nr. 190)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO DALYKAS

Siūlomu Tarybos sprendimu valstybėms narėms bus suteikta galimybė Sąjungos kompetencijai priklausančiais klausimais ratifikuoti Konvenciją dėl smurto ir priekabiavimo darbo aplinkoje panaikinimo, dar vadinamą 2019 m. Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencija dėl smurto ir priekabiavimo (Nr. 190) (toliau – Konvencija).

2. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Kaip neseniai atskleidė *#metoo* ir kiti panašūs judėjimai, smurtas ir priekabiavimas darbo aplinkoje, įskaitant smurtą ir priekabiavimą dėl lyties, paplitę visame pasaulyje. Būtina stiprinti prevenciją ir aukų apsaugą.

Siekiant šio tikslo, 2019 m. birželio 21 d. 108-ojoje (šimtųjų metinių) Tarptautinėje darbo konferencijoje buvo priimta 2019 m. TDO konvencija dėl smurto ir priekabiavimo (Nr. 190) ir 2019 m. rekomendacija dėl smurto ir priekabiavimo (Nr. 206) (toliau – Rekomendacija).

Konvencija yra pirmasis tarptautinės teisės aktas, kuriuo nustatomi konkretūs, visuotinai taikytini kovos su priekabiavimu ir smurtu darbe standartai ir nurodomos priemonės, kurių reikia imtis valstybėms ir kitiems šioje srityje dirbantiems subjektams. Konvencijos ir Rekomendacijos tikslas – nustatyti įtraukią, integruotą ir lyčių aspektu pagrįstą smurto ir priekabiavimo darbo aplinkoje prevencijos ir panaikinimo koncepciją.

Europos Sąjunga (ES) yra įsipareigojusi tiek savo vidaus erdvėje, tiek išorės santykių srityje propaguoti žmogaus teises ir deramas (be kita ko, saugias ir sveikas) darbo sąlygas, moterų ir vyrų lygybę ir siekti panaikinti diskriminaciją.

ES lygmeniu po Komisijos surengtų konsultacijų su Europos socialiniais partneriais dėl smurto darbe ir jo poveikio darbuotojų sveikatai ir saugai[1] 2007 m. Europos socialiniai partneriai sudarė Pagrindų susitarimą dėl priekabiavimo ir smurto darbe[2]. Juo sukurta sistema, pagal kurią darbdaviai, darbuotojai ir jų atstovai gali aktyviais veiksmais nustatyti priekabiavimo ir smurto darbe problemas, užkirsti joms kelią ir jas spręsti.

Įgyvendinti tarptautinės teisės aktą dėl kovos su smurtu ir priekabiavimu darbe savo vidaus teisės sistemoje ES suinteresuota dėl to, kad Konvencijoje aptariamos tam tikros Sąjungos teisės sritys, o Europos Sąjunga neturi galimybės prie jos prisijungti. Kalbant apie materialinę teisę, Konvencijos nuostatų turinys nekelia problemų galiojančios ES *acquis* požiūriu. Taigi ES valstybės narės turėtų ratifikuoti Konvenciją dėl ES interesų. Tuo tikslu, atsižvelgiant į ES kompetenciją Konvencijos reglamentuojamose srityse, reikia pašalinti visas ES lygmens teisines kliūtis, trukdančias ES valstybėms narėms ratifikuoti Konvenciją.

2.1 Konvencijos turinys

Toliau apibendrinamas 2019 m. TDO konvencijos dėl smurto ir priekabiavimo (Nr. 190) turinys.

Konvencijos preambulėje:

- pripažįstama kiekvieno asmens teisė į darbą be smurto ir priekabiavimo;

---

1 C/2004/5220.

2 COM(2007) 686.

- pripažįstama, kad smurtas ir priekabiavimas darbe gali būti žmogaus teisių pažeidimas ar piktnaudžiavimas jomis, kad smurtas ir priekabiavimas kelia grėsmę lygioms galimybėms, yra nepriimtini ir nesuderinami su deramomis darbo sąlygomis;
- pripažįstama, kad smurtas ir priekabiavimas darbe veikia asmens psichologinę, fizinę ir lytinę sveikatą, orumą ir šeimos bei socialinę aplinką, gali trukdyti asmenims, ypač moterims, patekti į darbo rinką, joje išlikti ir kilti karjeros laiptais.

Konvencijos I dalyje „Terminų apibrėžtys“:

- nustatoma bendra smurto ir priekabiavimo apibrėžtis, apimanti įvairų nepriimtiną elgesį ir praktiką arba jų grėsmę, nesvarbu, ar tai pavienis, ar pasikartojantis reiškinys, jei juo siekiama, daroma arba gali būti daroma fizinė, psichologinė, seksualinė arba ekonominė žala (1 straipsnio a punktas);
- apibrėžiama smurto dėl lyties ir priekabiavimo sąvoka (1 straipsnio b punktas);
- nedarant poveikio bendrai smurto ir priekabiavimo apibrėžčiai, nustatoma, kad nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose smurtas ir priekabiavimas gali būti apibrėžiami kaip viena arba kaip atskiros sąvokos (1 straipsnio 2 dalis).

Konvencijos II dalyje „Taikymo sritis“:

- nustatoma, kad turi būti ginami darbuotojai ir kiti asmenys darbo aplinkoje, įskaitant darbuotojus, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje ir praktikoje, taip pat dirbantys asmenys, kad ir koks būtų jų sutartinis statusas, mokomąją praktiką atliekantys asmenys, įskaitant stažuotojus ir pameistrius, darbuotojai, kurių darbo sutartis buvo nutraukta, savanoriai, darbo ieškantys asmenys ir darbo paraiškas pateikę asmenys, taip pat asmenys, vykdantys darbdavio įgaliojimus, pareigas ar atsakomybę (2 straipsnis);
- nustatoma, kad Konvencija taikoma smurtui ir priekabiavimui darbo aplinkoje, kuris apima daugiau nei darbo vietą – tai ir su darbu susijusi infrastruktūra ir ryšiai, kelionės ir socialinė veikla, taip pat darbdavio teikiamas apgyvendinimas bei kelionė į darbą ir iš jo (3 straipsnis).

Pagal III dalį „Pagrindiniai principai“ ratifikuojančios valstybės, turi, be kita ko:

- nustatyti įtraukią, integruotą ir lyčių aspektu pagrįstą smurto ir priekabiavimo darbo aplinkoje prevencijos ir panaikinimo koncepciją, be kita ko, priimdamos teisės aktus, kuriais draudžiamas smurtas ir priekabiavimas (4 straipsnio 2 dalis);
- užtikrinti, kad būtų vykdomos atitinkamos kovos su smurtu ir priekabiavimu politikos priemonės (4 straipsnio 2 dalies b punktas);
- priimti visapusišką kovos su smurtu ir priekabiavimu strategiją ir užtikrinti aukoms galimybę pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis ir parama (4 straipsnio 2 dalies c punktas);
- priimti įstatymus ir kitus teisės aktus bei politikos priemones, kuriais užtikrinama teisė į lygybę ir nediskriminavimą užimtumo srityje, be kita ko, skirtus pažeidžiamoms grupėms ir pažeidžiamose situacijose esančioms grupėms (6 straipsnis).

Pagal IV dalį „Apsauga ir prevencija“ ratifikuojančios valstybės visų pirma turi:

- priimti reikiamas smurto ir priekabiavimo darbo aplinkoje prevencijos priemones (8 straipsnis);
- priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais reikalaujama, kad darbdaviai užkirstų kelią smurtui ir priekabiavimui, be kita ko, įvertindami smurto ir priekabiavimo riziką, suteikdami atitinkamiems asmenims informaciją ir rengdami mokymus (9 straipsnis).

Be to, pagal V dalį „Vykdymo užtikrinimas ir teisių gynimo priemonės“ ratifikuojančios valstybės turi imtis reikiamų veiksmų, kad užtikrintų galimybę paprastai pasinaudoti tinkamomis ir veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis; pripažinti smurto šeimoje poveikį ir, kiek praktiškai įmanoma, švelninti jo poveikį darbo aplinkoje, taip pat užtikrinti darbuotojų teisę pasitraukti iš darbe susidariusios situacijos, kuri kelia neišvengiamą ir didelį pavojų patirti smurtą ir priekabiavimą (10 straipsnis).

Konvencijoje taip pat išdėstytos nuostatos dėl gairių teikimo, mokymo ir informuotumo didinimo.

2.2 Sąjungos teisės aktai dėl smurto ir priekabiavimo darbo aplinkoje

Kai kurie Konvencijos ir ją papildančios Rekomendacijos aspektai yra susiję su sritimis, kurioms taikoma ES teisė, visų pirma tai:

- SESV 153 straipsnio 1 dalies a ir i punktai ir 157 straipsnio 3 dalis, pagal kuriuos Sąjunga remia ir papildo valstybių narių veiklą, kuria gerinamos darbo sąlygos, kad būtų užtikrinta darbuotojų sveikata ir sauga, taip pat užtikrinama moterų ir vyrų lygybė dėl galimybių darbo rinkoje ir požiūrio darbe, taip pat imasi priemonių užtikrinti, kad būtų taikomas moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio užimtumo bei profesinės veiklos srityje principas;
- Pagrindų Direktyva 89/391/EEB[3], kuri taikoma visų rūšių grėsmėms darbuotojų sveikatai ir saugai darbe, įskaitant psichosocialinę riziką, kaip antai priekabiavimą ir smurtą;
- 2007 m. Europos socialinių partnerių pagrindų susitarimas dėl priekabiavimo ir smurto darbe[4], sudarytas pagal EB sutarties 138 straipsnį (dabar – SESV 155 straipsnis), kuriuo darbdaviams, darbuotojams ir jų atstovams suteikiama veiksmų sistema, leidžianti nustatyti priekabiavimo ir smurto darbe problemas, užkirsti joms kelią ir jas spręsti;
- 2014–2020 m. ES darbuotojų saugos ir sveikatos strateginė programa[5] ir Komisijos komunikatas „Saugesnės ir sveikesnės darbo vietos visiems. ES darbuotojų saugos ir sveikatos teisės aktų ir politikos modernizavimas“[6], kuriuose pabrėžiama, kad svarbu gerinti psichosocialinės rizikos prevenciją darbo vietoje;

[3] 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo (89/391/EEB), OL L 183, 1989 6 29, p. 1–8.
[4] COM(2007) 686.
[5] COM(2014) 332 *final*.
[6] COM/2017/012 *final*.

- Direktyva 2006/54/EB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris ir lygių galimybių užimtumo bei profesinėje srityje principo taikymo, kurioje, be kita ko, įtvirtintos priekabiavimo ir seksualinio priekabiavimo draudimo nuostatos[7];
- 2000 m. lapkričio 27 d. direktyva 2000/78/EB, nustatanti vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus[8];
- Direktyva 2000/43/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės[9];
- 2017 m. gegužės 11 d. Tarybos sprendimai dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (Stambulo konvencija)[10] pasirašymo Sąjungos vardu[11] ir vykstančios diskusijos Taryboje dėl Sąjungos prisijungimo prie Stambulo konvencijos, kurioje įtvirtintos nuostatos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje, įskaitant seksualinį priekabiavimą, prevencijos, tokio smurto aukų apsaugos ir nusikaltėlių baudimo.

Dar kiti Konvencijos ir Rekomendacijos aspektai yra susiję su sritimis, kurioms taikoma Sąjungos teisė teisminio bendradarbiavimo ir nusikaltimų aukų teisių[12], migracijos, prieglobsčio ir laisvo judėjimo[13] srityse – šiose srityse Sąjungos antrinės teisės[14] nuostatomis įtvirtintos nusikaltimų aukų ir jų šeimos narių teisė gauti tinkamą informaciją, paramą ir apsaugą, dalyvauti baudžiamajame procese, būti pripažintiems ir teisė į pagarbų, profesionalų ir nediskriminacinį elgesį.

Konvencijoje ir Rekomendacijoje taip pat yra valstybių narių kompetencijai priklausančių nuostatų, visų pirma derybų dėl kolektyvinių sutarčių klausimais.

3. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Netaikoma.

---

7 OL L 204, 2006 7 26, p. 23–36. Panašios nuostatos taip pat įtvirtintos 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvoje 2004/113/EB, įgyvendinančioje vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo, OL L 373, 2004 12 21, p. 37–43, ir 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2010/41/ES dėl vienodo požiūrio į savarankiškai dirbančius vyrus ir moteris principo taikymo, kuria panaikinama Tarybos direktyva 86/613/EEB, OL L 180, 2010 7 15, p. 1–6.

8 OL L 303, 2000 12 2, p. 16–22.

9 OL L 180, p. 22–26.

10 Europos Tarybos konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo, Europos Tarybos sutarčių rinkinys, Nr. 210, paskelbta https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168008482e.

11 2017 m. gegužės 11 d. Tarybos sprendimas 2017/865 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo pasirašymo Europos Sąjungos vardu atsižvelgiant į klausimus, susijusius su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, OL L 131, 2017 5 20, p. 11–12; 2017 m. gegužės 11 d. Tarybos sprendimas 2017/866 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo pasirašymo Europos Sąjungos vardu atsižvelgiant į prieglobstį ir negrąžinimo principą, OL L 131, 2017 5 20, p. 13–14.

12 SESV 82, 83, 84 ir 156 straipsniai.

13 SESV 21, 46, 78 ir 79 straipsniai.

14 2012 m. spalio 25 d. direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai, OL L 315, 2012 11 14, p. 57–73.

4. ĮGALIOJIMAS DĖL SĄJUNGOS INTERESŲ RATIFIKUOTI KONVENCIJĄ

Konvencijoje aptariamos tam tikros Sąjungos teisės sritys, kaip antai darbuotojų sveikata ir sauga, lygybė ir nediskriminavimas, kuriose pasiektas gana aukštas reglamentavimo lygis.

Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo išaiškintus išorės kompetencijų principus[15], be kita ko, konkrečiai dėl TDO konvencijų sudarymo ir ratifikavimo[16], pačios valstybės narės negali ratifikuoti Konvencijos, nes tam tikros Konvencijos dalys pagal SESV 3 straipsnio 2 dalį priklauso Sąjungos kompetencijai.

Tačiau ES negali ratifikuoti TDO konvencijos, nes pagal TDO įstatus[17] tokių konvencijų šalimis gali būti tik valstybės.

Todėl ES institucijos ir valstybės narės turi imtis reikiamų bendradarbiavimo priemonių, kad galėtų ratifikuoti Konvenciją ir įgyvendinti joje nustatytus įsipareigojimus[18].

Nuo 2005 m. Taryba yra įgaliojusi valstybes nares dėl ES interesų ratifikuoti penkias TDO konvencijas ir vieną TDO protokolą, kurių tam tikros dalys priklauso ES kompetencijai[19].

Kalbant apie materialinę teisę, Konvencijos nuostatų turinys nekelia problemų galiojančios ES *acquis* požiūriu. Pagal TDO įstatų 19 straipsnio 8 dalį Konvencijoje nustatyti būtiniausi standartai. Tai reiškia, kad ES teisės nuostatos gali būti griežtesnės nei Konvencijos ir atvirkščiai[20].

Todėl siūlomu Tarybos sprendimu valstybės narės bus įgaliotos dėl ES interesų ratifikuoti ES kompetencijai priklausančias Konvencijos dalis ir paragintos dėti pastangas, kad tai būtų padaryta iki 2022 m. pabaigos.

---

15 1971 m. kovo 31 d. ETT sprendimas dėl AETR (Europos šalių susitarimo dėl kelių transporto priemonių ekipažų, važiuojančių tarptautiniais maršrutais, darbo), byla 22/70, Rink. 1971, 263.

16 1993 m. kovo 19 d. ETT nuomonė byloje 2/91dėl TDO cheminių medžiagų konvencijos Nr. 170, Rink. 1993-I, p. 1061.

17 TDO įstatų 1 straipsnio 2 dalis.

18 ETT nuomonė byloje 2/91 (ten pat), 36, 37 ir 38 punktai.

19 2005 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas, įgaliojantis valstybes nares Bendrijos interesų labui ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl jūrininkų tapatybės dokumentų (Konvencija Nr. 185), OL L 136, 2005 5 30, p.1; 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimas, įgaliojantis valstybes nares Europos bendrijos interesų labui ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos 2006 m. darbo jūroje konvenciją, OL L 161, 2007 6 22, p. 63; 2010 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimas, kuriuo valstybės narės įgaliojamos Europos Sąjungos interesų labui ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos 2007 m. Darbo žvejybos sektoriuje konvenciją (Konvencija Nr. 188), OL L 145, 2010 6 11, p. 12. 2014 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimas, kuriuo valstybės narės įgaliojamos Europos Sąjungos interesų labui ratifikuoti 1990 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl saugumo darbe naudojant chemines medžiagas (Konvencija Nr. 170) (2014/52/ES); 2014 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimas, kuriuo valstybės narės įgaliojamos Europos Sąjungos interesų labui ratifikuoti 2011 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl deramo darbo namų ūkio darbuotojams (Konvencija Nr. 189) (2014/51/ES); 2015 m. lapkričio 10 d. Tarybos sprendimas (ES) 2015/2071, kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo 1–4 straipsnių nuostatas, susijusias su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, OL L 301, 2015 11 18; 2015 m. lapkričio 10 d. Tarybos sprendimas (ES) 2015/2037, kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 1930 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo 2014 m. protokolo nuostatas, susijusias su socialine politika, OL L 298, 2015 11 14.

20 ETT nuomonė byloje 2/91 (ten pat), 18 punktas.

5. TEISINIS PAGRINDAS

5.1 Procedūrinis teisinis pagrindas

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 218 straipsnio 6 dalis taikoma neatsižvelgiant į tai, ar Sąjunga yra tarptautinį susitarimą priėmusios organizacijos narė[21].

5.2 Materialinis teisinis pagrindas

5.2.1 Principai

Sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 6 dalį materialinis teisinis pagrindas pirmiausia priklauso nuo tarptautinio susitarimo, kuris turi būti ratifikuotas dėl Sąjungos interesų, tikslo ir turinio. Jeigu susitarimu siekiama dviejų tikslų arba jį sudaro dvi dalys ir jeigu vieną iš tų tikslų ar dalių galima laikyti pagrindiniu tikslu arba pagrindine dalimi, o kita dalis ar kiti tikslai yra tik papildomi, sprendimas pagal SESV 218 straipsnio 6 dalį turi būti grindžiamas tik vienu materialiniu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbesnis tikslas arba dalis. Atsižvelgiant į tai, kad susitarimu siekiama kelių tikslų arba jį sudaro kelios dalys, kuri (-ios) yra neatsiejamai susiję (-ios) ir nė vienas (-a) iš jų nėra tik papildomas (-a), sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 6 dalį materialinis teisinis pagrindas išimties tvarka turės apimti įvairius atitinkamus teisinius pagrindus.

5.2.2. Principų taikymas nagrinėjamu atveju (taip pat žr. 2 skyriuje pateiktą informaciją apie Sąjungos teisę)

Nors Konvencijoje yra nuostatų dėl nediskriminavimo, teisminio bendradarbiavimo ir nusikaltimų aukų teisių, pagrindinis jos tikslas ir turinys yra susiję su socialine politika – visų pirma tai darbo aplinkos gerinimas siekiant apsaugoti darbuotojų sveikatą bei saugą (SESV 153 straipsnio 1 dalies a punktas) bei moterų ir vyrų lygybė, susijusi su galimybėmis darbo rinkoje ir požiūriu darbe (SESV 153 straipsnio 1 dalies i punktas), t. y. sritys, kuriose pagal SESV 153 straipsnio 2 dalį yra priimta direktyvų, taip pat moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo taikymas pagal SESV 157 straipsnio 3 dalį.

Konvencijos tikslo ir turinio ryšys su kova su diskriminacija pagal 19 straipsnį yra antrinis.

Todėl siūlomo sprendimo materialinis teisinis pagrindas yra SESV 153 straipsnio 2 dalis kartu su 153 straipsnio 1 dalies a punktu, 153 straipsnio 1 dalies i punktu ir 157 straipsnio 3 dalimi.

6. IŠVADA

Siūlomo sprendimo teisinis pagrindas turėtų būti SESV 153 straipsnio 2 dalis, 153 straipsnio 1 dalies a punktas, 153 straipsnio 1 dalies i punktas ir 157 straipsnio 3 dalis – kartu su SESV 218 straipsnio 6 dalimi tai yra pagrindinis Sąjungos teisės aktų, susijusių su sveikata ir sauga darbe bei vyrų ir moterų lygybe užimtumo ir profesinėje srityje, teisinis pagrindas.

[21] ETT nuomonė dėl Cheminių medžiagų konvencijos Nr. 170, 2/91 (ten pat), ir 2014 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Vokietija prieš Tarybą*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 64 punktas.

2020/0011 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų ratifikuoti 2019 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl smurto ir priekabiavimo (Nr. 190)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 153 straipsnio 2 dalį kartu su 153 straipsnio 1 dalies a ir i punktais, 157 straipsnio 3 dalimi bei 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunkčiu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

(1) 2019 m. 108-ojoje sesijoje Tarptautinė darbo konferencija priėmė Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl smurto ir priekabiavimo darbo aplinkoje panaikinimo, dar vadinamą 2019 m. konvencija dėl smurto ir priekabiavimo (Nr. 190) (toliau – Konvencija);

(2) siekdama visiems darbuotojams suteikti deramas darbo sąlygas, užtikrinti sveikatą ir saugą, ginti lyčių lygybę ir kovoti su diskriminacija, Sąjunga skatina ratifikuoti tarptautines darbo konvencijas, kurias Tarptautinė darbo organizacija yra pripažinusi aktualiomis;

(3) kai kurios Konvencijos nuostatos pagal SESV 153 straipsnio 2 dalį, 153 straipsnio 1 dalies a ir i punktus ir 157 straipsnio 3 dalį patenka į Sąjungos socialinės politikos *acquis* dėl sveikatos ir saugos darbe bei vyrų ir moterų lygybės užimtumo ir profesinėje srityje[22]. Dar kitos Konvencijos nuostatos patenka į Sąjungos *acquis* kovos su diskriminacija srityje[23];

---

[22] 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo (89/391/EEB), OL L 183, 1989 6 29, p. 1–8; 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija), OL L 204, 2006 7 26, p. 23–36; taip pat 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/113/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo, OL L 373, 2004 12 21, p. 37–43, ir 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/41/ES dėl vienodo požiūrio į savarankiškai dirbančius vyrus ir moteris principo taikymo, kuria panaikinama Tarybos direktyva 86/613/EEB, OL L 180, 2010 7 15, p. 1–6.

[23] 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 2000/78/EB, nustatanti vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, OL L 303, 2000 12 2, p. 16–22; 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 2000/43/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės, OL L 180, 2000 7 19, p. 22–26.

(4) dėl to tam tikros Konvencijos dalys priklauso Sąjungos kompetencijai, ir valstybės narės negali prisiimti su šiomis dalimis susijusių įsipareigojimų nedalyvaujant Sąjungos institucijoms[24];

(5) Sąjunga negali ratifikuoti Konvencijos, nes jos šalimis gali būti tik valstybės;

(6) todėl valstybės narės turėtų būti įgaliotos, bendrai veikdamos Sąjungos interesų labui, ratifikuoti Sąjungos kompetencijai priklausančias Konvencijos dalis,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės įgaliojamos ratifikuoti pagal SESV 153 straipsnio 2 dalį, 153 straipsnio 1 dalies a ir i punktus ir 157 straipsnio 3 dalį Europos Sąjungos kompetencijai priklausančias 2019 m. Tarptautinės darbo organizacijos konvencijos dėl smurto ir priekabiavimo (Nr. 190) dalis.

2 straipsnis

Valstybės narės turėtų imtis reikiamų veiksmų, kad kuo greičiau, pageidautina iki 2022 m. gruodžio 31 d., deponuotų Konvencijos ratifikavimo dokumentus Tarptautinio darbo biuro generaliniam direktoriui.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

[24] 1993 m. kovo 19 d. Europos Teisingumo Teismo nuomonė 2/91, Rink. 1993-I, p. 1061, 26 punktas.